

"TKP'nin Sesi"

Pazar

29 Ekim 1978

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz

1. TKP temsilcisinin Frakfurt'taki Konuşması
2. Yorumlar: Emperyalizme,yeni sömürgeciliğe karşı savaş (Ka.)
 - Boşa çıkan umutlar (27.10.78) Öm.
4. Kürtçe yayın (tekrar)

30'dakikalık yayına ek:

5. Yazı: Cumhuriyet 55. yaşında (Sl.)

TKP'nin Sesi

27 Ekim 1978 Sül.

Bizim Radyo

sp. 4

ky

Cumhuriyet 55 yaşında

Türkiye halkı,Türkiye komünistleri Anayurdumuza dalan emperyalist işgalci güçlere karşı bir ulusal kurtuluş savaşı verdi.Halkımız bu savaşı,büyük kurbanlar vererek kanı pahasına utkuyle sonuçlandırdı.Bu utkunun önemli kazanımlarından biri de,Cumhuriyetin kurulmasıydı.29 Ekim'de Cumhuriyetin kuruluşunun 55.yılı kutlanıyor.

Politik bağımsızlığına kavuşan Türkiye'nin ekenomik bağımsızlığının da sağlanması için cumhuriyetin ilk yıllarında birçok önlem alındı.Devlet içinde yabancı sömürgecilerin kurduğu ikinci bir devlet olan Genel Borçlar Kurumu kaldırıldı.Yabancı devletlerin ve kumpanyaların elindeki demiryolları,limanlar alındı,Bunlara tanınan üstünlükler,kapitülasyonlar kaldırıldı. Sosyal ve kültürel alanda

da bazı ileri adımlar atıldı.Yeni Türkiye Cumhuriyetinin dış politikadaki parolası "Yurtta barış,dünyada barış" idi.Bu da, başta Sovyetler Birliği olmak üzere ,tüm komşularımızla dostluk anlaşmaları bağlanmasını ,bağımsız,barışçı bir ulusal politika yürütülmesini öngörüyordu.

Belirtmek gerek ki,ulusal kurtuluş savaşının ortaya koyduğu ödevler,toplum düzenini temelden değiştirecek,demokratik gelişmeyi sağlayacak nitelikte değildi. Toprak reformu ve benzeri reformlar yapılmadı.Ağalık ve derebeylik yerinde kaldı.~~İç~~ İç düşmana karşı savaş sonuna kadar yürütülmedi.Bu da,en kısa bir zamanda Cumhuriyet düşmanlarının yeniden baş kaldırmasına yol açtı.Elde edilen politik bağımsızlık ayaklar altına alındı.Küçük de olsa ileriye atılan adımlar Cumhuriyet düşmanlarının sürekli saldırısına

uğramaya başladı. Türkiye yeniden bağımlı bir devlet oldu. Kapitülasyonlar geri geldi. Türkiye saldırgan NATO üyesi oldu. Yabancı sermayeye, vurguncu emperyalist kumpanyalara yeni üstünlükler tanındı. Ülkenin kapıları bunlara ardına kadar açıldı. Doğal zenginliklerimizi yabancılara peşkeş çekme, yağma ettirme politikası yeniden halkımıza dayatıldı.

Böylece yeniden emperyalistlerin dümen suyuna ^{girildi.} ~~koraldık,~~ Ülkenin ekonomik, politik yaşamı bu emperyalist çevrelerin isteği ve emri doğrultusunda gerçekleşmeye başladı. Yine onların ~~emriyle~~ emriyle gençecik delikanlılar Korelerde kırıdırıldı. Topraklarımız ^{ABD'nin NATO'nun} mıza yerleşen Ulusal kurtuluş savaşı düşmanlarımıza, Türkiyenin dört bir yanında saldırı üsleri kurmalarına evet denildi. Tek sözle emperyalizm, uluslararası gericilik Türkeyedeki işbirlikçile

rinin emacılığıyla yeniden ülkemize yerleşti.

Amerikan emperyalizmine, çok uluslu tekellere dayanan Cumhuriyet düşmanlarının bu uyduluk politikası ülkemizi ekonomik, politik ve sosyal bunalımların burgacına itmekle kalmadı, emperyalizmin sosyalist ülkelere, bölgedeki ulusal kurtuluş hareketine karşı saldırı stratejisinin güvenilir bir aracı durumuna getirildi. Bayarların, Mendereslerin, Demirellerin bu halk düşmanı politikası doğrultusunda Ecevit hükümetince sermaye çevrelerine, emperyalist kumpanyalara yeni vurgun olanakları sağlama, NATO'lara daha sıkı bağlanma politikası bu sonuçları daha da pekiştirmekte, Cumhuriyetin temelinde yatan egemenliğimizi yitirilmesine yol açmaktadır. Bugün bu politikanın sonuçları ortadadır. Emperyalizm, onun NATO, IMF, OECD gibi askersel, finans ve ekonomik örgütlerinin Türkiye üzerindeki egemenliği bugün

daha da pekişmiştir. Bunlar, politik, askerseñ ve ekenomik çıkarları doğrultusunda Türkiyeye istedikleriⁿⁱ dayatmaktadırlar. Ecevit hükümeti emperyalizmin bu politikasına boyun eğiyor. Uluslararası gericiliğin dayatmalarıyla saldırı üslerini yeniden açıyor. NATO generalleri ülkemizde cirit atıyor. Saldırı ve kışkırtma manevralarının ardı arası kesilmiyor. Ülkemizin topraklarını parselliye Amerikan emperyalizminin yanı sıra F. Almanya emperyalistleri de ülkemizde saldırı üssü kurmak istiyor. Bu yönde Ecevit hükümetiyle pazarlık yapıyor.

Bütün bunlar, ulusal kurtuluş savaşında halkımızın ülkesinden kovduğu emperyalistlerin Türkiye üzerinde yeniden egemenlik kurduklarının somut kanıtlarıdır. Cumhuriyetin temelinde yatan egemenliği, ulusal onuru kabaca çığnemektir. Halkımız bu politikaya son verilmesi için savaşıyor. Barış, bağımsız bir dış politika istiyor. Bu ana istekleri doğrultusunda yürüttüğü savaşla ~~ulusal kurtuluşun ilkelerinin başlıca savunucusu olduğunu gösteriyor.~~

Emperyalizme,yeni sömürgeciliğe karşı savaş

Frankfurt'ta

Yeni sömürgecilik üstüne yapılan uluslararası kollokyumda Batı Alman emperyalizminin rolü ve Almanya Sosyal Demokrat Partisi SPD yönetiminin emperyalizmin bir dayanağı olarak işlevi üstünde özellikle duruldu.

Giriş konuşmasında Profesör Slayştayn Batı Alman yenisömürgeciliğinin karakteristik yanları ve 1950'lerden bu yana gelişmesinin aşamalarını ele aldı. Özetle şunları belirtti:

"Emperyalist devletler,bağımsızlığına yeni kavuşan devletlerin sosyalist ülkelerle sıkı işbirliğine gitmelerini,dünya çapında güçler oranını dünya devrim sürecinden yana daha hızla değiştirmelerini engellemek istiyorlar.Bu ülkelerdeki dev ham madde kaynaklarını alabildiğine talan etmekle uluslararası tekeüller

ve emperyalizm güç aldığı için bu olanakları elden kaçırmak istemiyorlar.

1950 ve 60'larda batı Alman dış politikası, Amerikan emperyalizmine tam olarak bağımlı idi. Bu, Batı Alman emperyalizminin ekonomik bakımdan göreceli olarak zayıflığından ileri geliyordu. 1960'ların ikinci yarısında ise Federal Almanyada egemen güçler az gelişmiş ülkelere karşı stratejilerini değiştirdiler. Sosyalizmin, anti-emperyalist akımın güçlenmesi, az gelişmiş ülkelerin BMÜ'de ,öteki uluslararası kuruluşlarda ağırlığının artmasıyla, politik ve belirli ölçüde ekonomik olarak başlarına buyruk olmaya başlamalarıyla değişen koşullara ayak uydurdular.

O dönemde işbaşına gelen sosyaldemokrat-liberal koalisyon hükümeti de esnek bir politika yürütmenin zorunluğunu gördü. Az gelişmiş ülkelerin kabaca iç işlerine karışma, zorbalık yön-

temleri yerine ekonomik ve parasal baskı yapma gücü yöntemine geçti. Federal hükümet yüzüne "dost" maskesi takarak az gelişmiş ülkelere mal satan üçüncü ve kapital satan ikinci devlet durumuna yükseldi. Ortak Pazar içinde egemen güç oldu. Amerikan emperyalizminden daha bağımsız bir konum kazandı.

Ama Federal hükümet bütün temel sorunlarda Amerikan emperyalizminin yanında yer aldığı gibi, faşist ve ırkçı rejimlerin de baş destekçileri arasındadır."

Profesör Boris ise konuşmasında özellikle 1973 ekonomik bunalımın başlamasıyla Batı Alman yeni sömürgeciliğinin girdiği yeni evre üstünde durdu. Özetle şunları belirtti:

"Bu evrenin karakteristiği, FAC'nin kendi çıkarlarını doğrudan vurgulaması ve mal satımından daha hızla artan özel kapital satışıdır. 1960 ile 1971 arasında doğrudan yatırımların artış hızı ABD'de yüzde 92 iken FAC'de yüzde 22,8 dir. Bu yıllar arasında

FAC'nin doğrudan yatırımları 7 katına çıkmıştır, mal satışları ise ancak 3 katına. Bu gelişmeden kâr vuran başlıca tekeller Bayer, Höchst, Volkswagen, Siemens ve BASF'dir. Batı Alman yatırımlarının ağırlık noktaları Brezilya, öteki Latin Amerika ülkeleri, Güney Afrika ve İsrail'dir. Bunlar nüfus sayısı en fazla, en gerici, faşist, emperyalizme en bağımlı ülkelerdir. Bu yatırımlar o ülkenin kalkınmasına yaramadığı gibi, Batı Almanya'da işsizliği arttıran bir faktör oluyor.

Bu yeni sömürgeci yayılma stratejisinde hükümet partisi ve sosyalist enternasyonalin öncüsü olarak Sosyal Demokrat Parti SPD'nin önemli rolü vardır. SPD bu ekonomik yayılmanın yanı sıra ideolojik bir kampanya yürütüyor, az gelişmiş ülkelere reformizm, sağ oportünizm, "üçüncü yol" görüşlerini aşılamaya özel bir gaba gösteriyor.

Bundan sonra söz alan komünist partiler ve ulusal kurtuluş hareketlerinin temsilcileri, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı savaşta sosyaldemokrasinin rolü üstünde özellikle durmuşlardır. SPD yönetiminin ve SPD ağırlıklı Federal hükümetin emperyalizmin desteği olduğuna, onun çıkarlarını gerçekleştirdiğine dikkat çekmişlerdir. Sosyalist enternasyonalin Yakın Doğu'da Arap halklarının çıkarlarına karşı giriştiği manevraların içyüzünü açıklamışlardır. Bonn-Tel Aviv-Pretoria işbirliği atom silahları üretiminde, Şili, Brazilya, Tayvan, Nikaragua gibi gerici, faşist rejimleri silahlandırmada önemli bir emperyalist üçgen oluşturuyor.

Uluslararası kollokyumda dünya devrimci güçlerinin deney değiş tokuşu, ülkemiz antiemperyalist güçleri açısından da büyük önem taşıyor. Amerikan emperyalizminin yanı sıra Batı Alman emperyalizminin ve SPD yönetiminin Türkiye'de artan etkihiği bunu doğruluyor.